

Parusie v Novém zákoně (KKC 671 – 674)

Co je to parusie?

Parusie je pojem, který označoval vítězoslavný příjezd panovníka.

I pro nás je parusie pojem, kterým označujeme příchod Krista Krále, který porazil smrt a hřích a slavně přijde, aby zjednal spravedlnost a uvedl do života plného lásky a štěstí ty, kdo ho očekávají. (Blaze těm, které najde Pán jak bdí...)

V Novém zákoně je mnoho míst, která nás na to připravují

Evangelista Lukáš předpovídá:

„A tehdy uzří Syna člověka přicházet v oblaku s mocí a velikou slávou. Když se toto začne dít, napřimte se a zvedněte hlavy, neboť vaše vykoupení je blízko.“ (Lk 21,27-28)

A Matouš na to navazuje:

„Až přijde Syn člověka ve své slávě a všichni andělé s ním, posadí se na trůnu své slávy; a budou před něho shromážděny všechny národy. I oddělí jedny od druhých, jako pastýř odděluje ovce od kozlů, ovce postaví po pravici a kozly po levici. Tehdy řekne král těm po pravici: „Pojďte, požehnaní mého Otce, ujměte se království, které je vám připraveno od založení světa. Neboť jsem hladověl, a dali jste mi jíst, žíznul jsem, a dali jste mi pít, byl jsem na cestách, a ujali jste se mne...“ (Mt 25,31-35).

Kdy tento den nastane, nevíme, máme však žít tak, jako by to mělo nastat každou chvíli.

Marek k tomu uvádí:

„O onom dni či hodině neví nikdo, ani andělé v nebi, ani Syn, jenom Otec. Mějte se na pozoru, bděte, neboť nevíte, kdy ten čas přijde.“ (Mk 13,32-33)

V listu sv. Jakuba se tato výzva opakuje:

„I vy tedy trpělivě čekejte, posilněte svá srdce, vždyť příchod Páně je blízko.“ (Jak 5,8)

První křesťané žili v naději, že tuto událost zažijí a těšili se na ni, jak můžeme číst v listech Židům a Soluňanům:

„Navzájem se povzbuzujte, a to tím spíše, že vidíte, jak se ten den blíží. Vždyť jen chvíli, malinkou chvíli, a přijde ten, který má přijít, a neomešká se.“ (Žid 10,24-25.37)

„Potom my, kteří do té chvíle zůstaneme naživu, budeme spolu s nimi uchvácení do oblaků, abychom se ve vzduchu setkali s Pánem. A pak už budeme s Pánem navždycky.“ (1 Sol 4,17)

Touha po Kristu, naděje, radostné očekávání jeho příchodu, to jsou věci, které nás mohou spojit s prvními křesťany v postoji k parusii.

Ale je tu ještě jeden důležitý úkol.

Předat další generaci poselství víry, kterou jsme přijali.

Poselství, že Bůh přišel mezi nás v Kristu a opět přijde, aby nás definitivně uvedl do svého království.

To je věc, ze které budeme skládat účty, a myšlenka na parusii nás v tom má povzbuzovat.

Na závěr ještě jeden příběh, který se hodí k dnešnímu tématu:

Jeden kazatel měl promluvu o parusii.

Ohnivě líčil, jak přijde Kristus ve své slávě, rozdělí lidstvo po pravici a po levici, zlé potrestá a spravedlivé odmění. Kdo se neobrátil od hříchu k spravedlivému životu, špatně skončí a už mu nebude pomoci.

„A kdy to bude?“ osmělil se zeptat se jeden posluchač.

„Bůh řekl skrze Písmo, že brzy.“ odvětil kazatel.

„A kdy to řekl?“ zazněla další otázka.

„No už to bude 2000 let.“ přiznal kazatel.

„Když vydržel čekat na naše obrácení 2000 let, tak to snad ještě chvíli počká.“ zazněl názor, který se setkal s nadějným přitakáváním většiny shromážděných.

„Bůh je milostivý a možná počká, ale na to bych moc nesázel.“ zchladil opět posluchače kazatel.

„A proč?“ divili se všichni.

„To, že nás 2000 let osobně nenavštívil, neznamená, že si nás za 2 minutky nemůže osobně zavolat.“ uzavřel diskusi kazatel.

Pro křesťana není důležité zda bude prožívat parusii na tomto světě nebo na věčnosti. Důležité je, aby žil tak, že až přijde, bude z ní mít radost a bude pro něj znamenat věčné štěstí.